

O poklad strýca Juráša

Název práce

Jméno a příjmení: Lucie Gaberová

Třída: 9.

Věk:

Téma:

Adresa:

Škola: ZŠ Nový Hrozenkov

Telefon:

Datum:

O jepici Arnoštce

Byl krásný slunečný den a jemně pofukoval vítr. Proplétal se trávou, listím i větvemi. Odfukoval popadané listy a zametal nepořádek. V říši zvířat se probouzely zvířata. Nejprve klokani, sloni a papoušci a až potom všechny ostatní zvířata.

Jedině malé jepice spaly. Měly se teprve probudit. Na hladině klidné vody plavala vajíčka a už byl čas, aby se mohli vylíhnout noví živočichové. Větrík se pomalu ztišoval a bylo slyšet malé lupání. Byly to malé jepice, které se právě probudily. Opatrně vylétly a začal jejich dlouhý a nudný život. Bylo to teda úplně naopak, protože jejich život trvá pouze pár hodin, a tak si musely pospíšet, aby za svůj život stihly zkusit hodně nových věcí.

Malé mušky se udržovaly v hloučku, ale jedna malá a nezbedná jepice se oddělila a letěla svou cestou. Jmenovala se Arnoštka a bylo jí teprve pár minut. I když dostala kázání o všech nástrahách kouzelné říše, tak se rozhodla, že bude riskovat a svůj život ukončí v temném lese na kraji říše. Měla tolik možností kam jít, ale rozhodla se jít touto neslýchanou cestou.

Arnoštka letěla čím dál tím víc od své kolonie směrem k lesu, až nebyly slyšet zvuky ptáků, kteří se udržovali v bezpečné zóně, a najednou bylo ticho. Neslyšela ani cvrčky, se kterými se ještě před chvílí zdravila. Arnoštka byla už vyčerpaná, tak se rozhodla, že si odpočine a přistála na nízkém pařezu na začátku temného lesa a oddechla si. Po chvíli se však zvedla a znovu vzlétla a letěla za velkým dobrodružstvím. V lese se začalo ochlazovat a Arnoštka začala mít strach. Slyšela totiž divné zvuky. Takové, jaké ještě nikdy předtím. Rozhodla se, že se schová do díry, která byla ve vysokém stromě. Byla tak vyčerpaná, že si lehla a usnula na několik hodin. Probudili jí mravenci, kteří se chystali na výpravu do koruny stromů. Arnoštka se lekla a vyletěla z díry ven a pro její překvapení se začalo stmívat. To pro ní znamenalo jen jedno a to, že se krátí její život. Byla plná sil a energie a chtěla vyletět pryč z lesa. Už nechtěla riskovat svým životem, když ví, že je tma a všude jsou nástrahy.

Proto hledala cestu ven, ale najednou se před ní objevily oči, které svítily jako měsíc a pořádně jí vystrašily. Byla to strážkyně lesa sova Lena a hned se Arnoštce začala omlouvat. Chtěla ji pomoci najít cestu pryč z lesa, když je ztracená a neví si rady. Nakonec si jepice sedla na hřbet sovy a obě dvě letěly do kopretinové louky, kde je teplo, je tam příjemně a útulno. Za nějaký čas doletěly na místo a Arnoštka se musela rozloučit se svou novou kamarádkou sovou. Za tu dobu, co letěly, stačily probrat úplně všechno, až po nesmrtelnost brouka. Teď na ní čekaly nové dobrodružství, a to na kopretinové louce. Rozloučily se a sova letěla opět do lesa, aby mohla pomoci všem nezbedným zvířátkům, které se zatoulaly, tak jako Arnoštka.

Pro Arnoštčino překvapení na louce byla i její skupinka ostatních jepic, a tak se k nim Arnoštka přidala. Jepice si posedaly na kopretiny a zanedlouho ukončily svůj krátký, ale dobrodružný život.